

Усе так сталося зненацька:

День Перемоги — благовіст —
І лист від батька,
той солдатський
Трикутник — празник,
а не лист.

О, як ми всі його щасливо
Читали, сівши кружкома! —
Ніхто ж не думав, що, можливо,
На світі батька вже нема.
А там був день — сумний,
як митар
Як цвинтар в полі за селом, —
Я навіть сліз тоді не витер,
Йдучи крізь відчай — напролом.

Гнітюча тиша. Похоронна.
І батьків слід на спориші.
І біль — такий, що мегатонно,
Здавалось, вибухне в душі!

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.